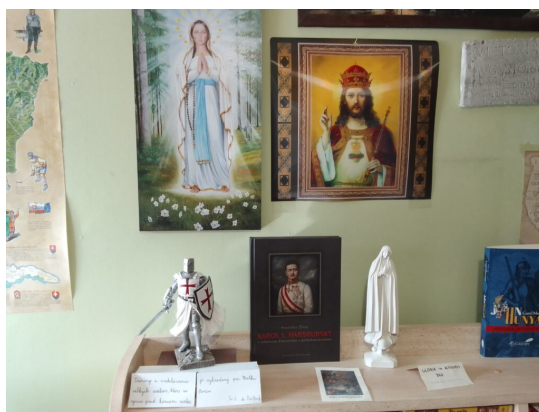

Odpooveď pánovi Eduardovi Chmelárovi ohľadom „kauzy“ „Intronizácie Krista Kráľa“

16. novembra 2023 ✚ Krátke správy

Vážení pán Chmelár,

veľmi si Vás vážim, čítavam Vaše príspevky na facebooku, mnohé z nich lajkujem, pár som ich zdieľal. Dúfam, že si ma po tomto príspevku, ktorý vôbec nie je mienený nijako negativisticky, len priateľsky polemicky, nezablokujete.

Ilustračný obrázok, zdroj: archív autora

Prekvapili ste ma. Dlho som sa Vaším názorom vyhýbal jednoducho z toho dôvodu, že Vy sa označujete za socialistu – a ste úprimným socialistom v najlepšom slova zmysle – kým ja sa, samozrejme, identifikujem s konzervatívnym prúdom. Avšak z mnohých Vašich príspevkov cítim úprimnú lásku k nášmu národu a k našim dejinám. Úprimnú lásku k histórii Slovenska a Uhorska cítim aj z Vašej najnovšej knihy *Rekonštrukcia slovenských dejín*, ktorú som mal možnosť si zatiaľ len prelistovať, no azda poprosím Ježiška, aby mi ju priniesol pod stromček. Zvlášť ma udivilo, že i veľký kráľ Matej Korvín (som rád, že som jeho menovcom) si dopisoval so slovenskými šľachticmi v slovenskom jazyku! Je to láska a obdiv k našim dejinám, čo nás spája, a prečo som si Vás vlastne úplne náhodou a nechcene obľúbil. Musím však zareagovať na Váš ostatný príspevok ohľadom „kauzy“ „Intronizácie Krista Kráľa“. Vo svojom príspevku ste napísali:

„Slová štátneho tajomníka pobúrili celé politické spektrum – od predstaviteľov Hlasu-SD až po KDĽH. Ja sa však pýtam, ako je možné, že ten človek sa tam vôbec dostal. Vieme, čo je jeho jedinou agendou: posilňovať vplyv cirkví a oslabovať už aj tak dosť zdevastovaný sekulárny (čiže svetonázorovo neutrálny) štát, ktorý nám zaručuje článok 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takéto vystúpenie vysokého štátneho predstaviteľa je v príkrom rozpore tak s duchom, ako aj s literou ústavy.“

A ďalej:

„A ja sa pýtam, kto ho zastaví, ak vláda sľubuje aj v programovom vyhlásení vlády zvyšovanie financií pre cirkvi a ani zmienkou sa nedotýka ochrany ľudí bez náboženského vyznania, ktorí tvoria na Slovensku podľa posledného sčítania takmer štvrtinu obyvateľstva a sú druhou najpočetnejšou svetonázorovou skupinou hneď po katolíkoch.“

Nemôžem s Vami polemizovať ohľadom štátnych technických záležitostí. Jednak preto, že ste výnimočný rétor, kým ja som skôr okresná liga, potom preto, že máte načítaný Everest kníh, kým ja som tak na povestnej slovenskej Poľane, a tiež preto, že máte pravdu: náš štát, Slovenská republika, je sekulárny štát. Napriek tomu, Pán Boh zaplať, máme oficiálne uznaných patrónov Cyrila a Metoda, a hlavne Pannu Máriu Sedembolestnú.

ALE.

Rád by som celú „polemiku“ – ak to tak smiem nazvať – otočil do tej roviny civilizačno-historickej. Nevieť aký je Váš osobný názor na prepojenie dejín národov s ich súčasnosťou. Viem len, že progresívci vnímajú dejiny tak, že sa jednoducho skončili, a my dnes začíname takpovediac „odznova“ – tzn. vnímajú dejiny ako sústavy „blokov“ a každý z nich je iný, úplne nový. Ja vnímam dejiny inak: ako postupne rastúci strom, ako niečo... organické. Nemyslím si, že sme odpojení od skutkov kráľov Svätopluka, sv. Štefana Uhorského či Mateja Korvína; nemyslím si, že sme odpojení od činov križiaka Jána Huňadyho, maršalov Eugena Savojského a Jozefa Radetzského, ktorých taktiež považujem za svojich – keďže bojovali za štát/súštatie, ktorého sme boli súčasťou, a kde nám bolo dobre. Myslím, že my čerpáme a stojíme na tom, čo oni dosiahli.

Slovenský národ je však dnes morálne zdecimovaný. Nemyslím ani tak politikov, ako náš národ. Ja sám som dnes v aktívnych zálohách Ozbrojených síl SR. Mám rád túto krajinu a viem si predstaviť, žeby som ju bránil a pokojne sa zapojil do „SNP 2“. O to viac ma udivuje, aké množstvo mužov v mojom veku (mám 33 rokov) si už rýchlučko vyplnilo ten povestný list, aby ich v prípade vojny armáda do svojich radov nevolala. Jeden 20-ročný známy – nepoznajúci moje pozadie – sa mi dokonca pochválil, že *„moja mama za mňa poslala toľko týchto listov, až jej z armády odpísali, že už nech to nerobí, že stačilo ho poslať raz“*.

Ako presne to písal Niccolò Machiavelli vo svojom *Vladárovi*? Národ na prežitie potrebuje schopné vojsko a priemerných lídrov? Tú knihu som čítal už veľmi dávno. My z toho nemáme nič. Sme na zlatom podnose našim prípadným nepriateľom. A o „pomoci Západu“ sa už teraz pomaly začínajú presviedčať aj Ukrajinci. Dejiny sú častokrát nemilosrdné a neúprosné a ak by som bol darwinistický evolucionista, neveril by som, že tu bude slovenský národ aj o 100 rokov. Momentálne na to nemáme ani fyzicky, ani duševne.

Za tento stav viním... republiku. Áno, republiku. Slovenskú, prvú Československú, Česko-Slovenskú, Československú socialistickú, skrátka akúkoľvek republiku od roku 1918. Niekde som čítal – a keď sa nad tým človek zamýšľa, nemôže túto myšlienku len tak zavrhnúť –, že republika má jeden taký neduh: každá ďalšia generácia je v nej čoraz dekadentnejšia. Vy, vo svojom veku, to azda vnímate lepšie, než ja vo svojom. Ale niečo na tom proste je.

A tu sa chcem vrátiť k vyššie naznačenej myšlienke, že dejiny sú organické a že my na ne len plynulo naväzujeme. Nemyslím si, že slovenský národ musí byť nutne pripútaný k ateistickej a (priznajme si to) slobodomurárskej republike za každú cenu – i za cenu toho, že nás nakoniec premôže militantný islamizmus, alebo, že sa tu povraždíme sami navzájom. Pre záchranu 1200-ročného slovenského národa by

sme mali uvažovať v širších súvislostiach aj zo štátoprávnej perspektívy, veď by to, koniec koncov, pre náš starobylý národ nebolo nič nové.

Ateizmus – náboženská výplň republiky – dokázal, že z dlhodobého hľadiska nie je životaschopný. Vyprodukoval civilizáciu, ktorá je sebabičujúca, slabá, a samovražedná; civilizáciu, ktorú už nebaví žiť, nieto ešte za život, či nebudaj veľkosť národa, bojovať! Republika predsa nemôže byť viac než národ!

Pán Chmelár! Už končím, máte moje slovo. Ale aby som nechodil okolo horúcej kaše: Slováci dnes existujú, lebo kedysi uverili v Krista. Dnes nenosíme turbany a nespievame „Alahu akbar!“, pretože katolícka viera je silnejšia ako islam. Kristus bol našou záchranou v minulosti nespočetnekrát; tak prečo ho nevyhlásiť za nášho Kráľa? Ak Slováci opustia svoju vieru, ak detronizujú Toho, ktorý bol motiváciou, ba silou v zápase o ich prežitie, ako môžu prežiť do ďalších storočí? Odpoveď je: nemôžu.

A ak je rozpor medzi Kristom a medzi republikou, potom je správne zavrhnúť republiku a nie Boha!

Pán Chmelár! Tento list som mohol napísať len Vám. Len Vy ho môžete pochopiť a prijať bez predsudkov s otvorenou myslou – aj keď s ním nemusíte súhlasiť. Jeden z Vašich príspevkov na facebooku bol o tom, že ste sa stretli pri príležitosti víťaznej bitky nad Osmanmi s cteným a milovaným biskupom Jánom Oroschom. Aké symbolické.

S úctou a v pokore,

Matej Gavlák

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/odpoved-panovi-eduardovi-chmelarovi-ohladom-kauzy-intronizacie-krista-krala/>